

[Karlskov Jensen.]

Jeg vil osv., det er det, man kommer til at tænke på, synes jeg, når man hører hr. Svend Haugaards fremstilling her.

Men jeg må naturligvis nøjes med den velvilje, der er udtalt over for det faktiske indhold i det, som jeg fremførte, og hvis ikke regeringen eller disse forligspartier, som nu gennemfører lovforslaget i den form, det oprindelig var fremsat i her, erindringer det til efteråret, må vi jo prøve på at minde dem om det. Vi vender nok tilbage til det.

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Hr. Ole Olsen har rejst spørgsmålet om, hvordan de penge, som det drejer sig om, skal anvendes. Hertil kan jeg svare, at kontrollen med anvendelsen af disse penge vil være præcis ligesom kontrollen med anvendelsen af de øvrige § 4-afgifter, der opkræves inden for landbrugserhvervet. Det foregår på den måde, at landbrugsministeren dels skal godkende budgettet, dels skal godkende regnskabet, når det endeligt foreligger. Der er altså ikke nogen forskel på anvendelsen af disse penge og øvrige afgifter, som opkræves inden for landbruget til støtte af eksportfremmende formål, reklame osv.

Må jeg så sige, at når det drejer sig om diskussionen om gartnerierhvervet, har det været helt oplagt fra første færd, at de midler, vi her taler om, er midler til aflastning af § 4-afgifterne i landbruget. § 4-afgifterne i landbruget opkræves først og fremmest af den animalske produktion. Når gartnerierhvervet er bragt ind i billedet, vil jeg gerne sige, at der i hvert fald er én ulempe i forholdet mellem gartnerierhvervet og dette forslag, som man ikke kan se bort fra, og det er, at gartnerierhvervet på intet tidspunkt har besindet sig til at opkræve § 4-afgifter, som man så kunne lempe. Hvis gartnerierhvervet i fremtiden vil opkræve § 4-afgifter til fremme af de formål, som disse afgifter skal bruges til, og hvis folketinget beslutter at vedtage en fremtidig ordning med hensyn til amtsskatter som den, man vedtager her for 1978, har man fra flertallets side sagt, at gartnerierhvervet naturligvis kan komme i betragtning ved de fremtidige forhandlinger. Men indtil vi ved, hvad der sker efter 1978, er det ikke muligt at sige, om der overhovedet bliver nogen penge, for folketinget kunne jo beslutte, at den ordning, vi her har vedtaget, og som i øvrigt er indenrigsministerens lov-

givning, måske ikke skal fortsætte efter 1978. Det er der ingen af os der ved i øjeblikket.

Ole Olsen (SF):

Jeg synes simpelt hen, det var en værre søforklaring, jeg fik af landbrugsministeren. Det er da rigtigt nok, at de EF-afgifter, vi indkasserer på landbruget, går ind i den nævnte fond, men det andet er jo nogle ganske almindelige skatter helt på linje med personskatter, og jeg ved ikke, hvad dette høje ting ville sige til, at vi pludselig vedtog, at 1 pct. af indkomsts-katten simpelt hen skulle forvaltes af den samme fond uden at være underkastet finansudvalgets kontrol, uden at være underkastet dette høje tings kontrol med, hvad pengene blev anvendt til. Jeg synes stadig væk på trods af den forklaring, jeg fik, at det er et skråplan, vi er kommet ind på, og jeg håber i hvert tilfælde, at man ikke går videre ad dette skråplan. Det lader ikke til, at vi er i stand til at standse her og nu.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om erhvervsfaglige grunduddannelser.

(Lovforslag nr. L 129. Fremsat 28/3 77. Første behandling 20/4 77. Betænkning 27/5 77).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet følgende ændringsforslag:

Af Jørgen Jensen (DKP):

Til § 4.

1) I stk. 1 indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Der skal ved udpegelse af arbejdsgiverre-